

[Arne Melchior]

nes vedkommende. Jeg vil bede ham benytte lejligheden til, da jeg ikke forventer, at han kan svare her på stedet – det er alt for meget at forlange – at se på dette med den fornødne alvor og interesse.

O.k., rent formelt skal vi vel stille et skriftligt spørgsmål til økonomiministeren under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne under debatten have sagt, at her er der en hjertesag for os alle, som vi ikke bør svigte. Der må være en garanti for, at denne i øvrigt uangribelige foranstaltning ikke forringer invaliderede gruppers ydelse fra samfundet. Det kan ikke have været nogens mening, og det må og bør ikke ske.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som det også fremgik af hr. Arne Melchiors bemærkninger, er det bedste at få et stykke papir med alle de præcise tal.

Jeg kan oplyse hr. Arne Melchior om, at et udvalgsspørgsmål, som Fremskridtspartiet har forberedt, knytter sig til, at vi vil have svar vedrørende samtlige de ydelser, der er omhandlet i den socialpensionslov, som Folketinget vedtog her den 3. marts 1988, for det, der, om man så må sige, skaber vanskeligheden, er det problem, at vi pludselig midt i dette forløb får en ny vedtagelse fra Folketingets side, fordi Folketinget dengang antog, at prisudviklingen ville være anderledes, specielt i januar 1988, end den blev i kraft af den ulykkelige eksportpakke 2, som Folketinget vedtog og ødelagde dansk økonomi med, bl.a. i form af den ekstra pristigning, der kom i den måned.

Det er jo dér, vi har humlen i det hele som så mange andre steder. Det er denne fjollede arbejdsgiverafgift fra december måned, som igen spøger og laver ulykker, som den laver ulykker overalt i dansk økonomi, hvad økonomiministeren nok vil opdage, når han har siddet lidt længere i sit job.

Men når han så engang igen bliver radikal politiker, vil jeg nok tro, at han kunne sætte sig lidt bedre ind i historien om sine forgængere. Hvis han tror, at Edvard Brandes ikke var højt hævet over den slags statistiske detaljer, tror jeg ikke, han kender sin kongerække særlig godt.

Men det, der er kernen i det, er, at det er lige præcis stik modsat det, ministeren siger. Hvis man kun regnede med 1914, havde man én samlet talrække, som ikke gav nogen forvirring eller usikkerhed.

Når man nu hører, at et pristal i 1975 er på 122, skal man til at undersøge: i forhold til hvad? Hvis man havde ét samlet udgangspunkt, som man konsekvent holdt fast ved, havde der været rimelighed i det. Derfor bør vi vende tilbage til det fra 1914 og rense alt, hvad der har været af forplumringer i de mellemliggende år, ud.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg forstod, at økonomiministeren tilsluttede sig hr. Lykketofts tankegang om at give pensionisterne kompensation for den manglende dyrtidsportion ved at reducere deres skattebetaling. Derfor vil jeg godt spørge økonomiministeren, hvordan han forestiller sig at det skal fungere for de enlige pensionister, der ikke betaler skat.

Lykketoft (S):

Der var et par ting, som jeg synes jeg godt vil le bidrage med til økonomiministerens udredning af disse ting.

Der er flere, der har været inde på, hvor meget pensionisterne bliver snydt for i en eller anden filosofisk forstand, hvis man bare ser på, at 1,2 point går ud. Det er sådan set meget nemt at regne ud. Hvis en folkepensionist har fuldt grundbeløb og fuldt pensionstillæg, var en gammel dyrtidsportion 900 kr., og 1,2 point er 40 pct. af den gamle dyrtidsportion. Det vil sige, at det er et bruttobeløb på årsbasis på 360 kr. For dem, der betaler skat – og det gør de praktisk taget alle sammen – er det altså 50 øre om dagen netto, så det er ikke noget dramatisk stort beløb, vi snakker om, set fra den enkeltes synspunkt. Vi synes bare, der skal være rimelig orden i tingene, og så har vi ment, at det også strukturmæssigt ville være mest fornuftigt at klare det ved at forhøje personfradragene i stedet for at rette i pristalsloven.

Når det er meget fornuftigt, hænger det jo også sammen med, at hvis man ikke lavede en ekstraordinær forhøjelse af pensionsfradraget, ville der ikke kunne findes nogen pensionist – medmindre vedkommende havde et meget stort fradrag, hvad de typisk ikke har – uden fradrag, som ikke kom til at betale skat i 1989. Så ville hr. Rahbæk Møllers univers være tomt, så at sige.